

Astăzi, Marți, 13 Ianuarie, 2026

† Sf. Mc. Ermil; † Sf. Mc. Stratonice; Sf. Ier. Iacob, Episcopul din Nisibe; Sf. Ilarie de Poitiers; Sf. Cuv. Maxim Kavsohalivitul

Evrei 12

²⁵ Vedeți să nu-I întoarceți spatele Celui ce grăiește; că dacă n'au scăpat de pedeapsă aceia, care I-au întors spatele Celui ce prin cuvinte le aducea cerul pe pământ, cu atât mai mult noi, de ne vom îndepărta de Cel ce ne grăiește chiar din ceruri;

²⁶ al Căruia glas a cutremurat atunci pământul, iar acum a făgăduit, zicând: **Încă o dată zdruncina-voi nu numai pământul, ci și cerul.**

²⁷ Iar cuvintele **încă o dată** arată schimbarea celor zdruncinate, ca a unor lucruri făcute, spre a rămâne cele ce sunt de nezdruncinat.

²⁸ De aceea, pentru că noi primim o împărăție de nezdruncinat, să mulțumim prin aceea că n'tru evlavie și frică Îi aducem lui Dumnezeu bineplăcută slujbă.

²⁹ Căci Dumnezeul nostru e foc mistuitor.

Marcu 10

² Și apropiindu-se fariseii, Îl întrebau, ispitindu-L, dacă unui bărbat îi este îngăduit să-și lase femeia.

³ Iar El, răspunzând, le-a zis: „Ce v'a poruncit Moise?”

⁴ Iar ei au zis: „Moise i-a dat voie să-i scrie carte de despărțire și s'o lase”.

⁵ Și răspunzând Iisus, le-a zis: „Din pricina învârtosării inimii voastre v'a scris el porunca aceasta;

⁶ dar de la'nceputul făpturii, **bărbat și femeie i-a făcut Dumnezeu:**

⁷ **De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa**

⁸ **și cei doi vor fi un trup;** așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup.

⁹ Așadar, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă”.

¹⁰ Și în casă ucenicii L-au întrebat din nou despre aceasta.

¹¹ Și El le-a zis: „Oricine-și va lăsa femeia și va lua alta, săvârșește

adulter cu ea.

¹² Iar femeia, de-și va lăsa bărbatul și se va mărita cu altul, adulter săvârșește”.¹

Tâlcuire

„Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.”

Prin aceste cuvinte, Domnul a întărit căsătoria; singura pricină legiuită

de despărțire pe care

o arată este adulterul. Dar ce să fac, dacă am neplăceri în căsnicie? Rabdă. Avem în toate împrejurările porunca: „Purtați-vă poverile unii altora”; cu atât mai mult ar trebui s-o împlinească niște oameni atât de apropiați între ei, cum sunt soțul cu soția. Nedorința de a suferi face ca neplăcerile să pară mai mari decât sunt de fapt, iar fleacurile se îngămădesc până devin un zid despărțitor. Dar mintea pentru ce ne-a fost dată? Pentru a netezi cărarea vieții, înțelepciunea înlătură piedicile care apar în cale. Oamenii nu se despart din lipsa înțelepciunii lumești, ci mai mult

din nedorința de a chibzui bine la starea de fapt a lucrurilor și încă în mai mare măsură din lipsa unui alt țel în viață afară de desfătări; încetează desfătările, oamenii nu mai sunt mulțumiți unul cu celălalt și așa mai departe, până la divorț. Pe măsură ce țelurile pe care le au oamenii în viață devin din ce în ce mai greșite, pe atât devin mai dese divorțurile, pe de altă parte, concubinajul vremelnic. Iar izvorul acestui rău trebuie căutat în concepțiile materialiste asupra lumii și vieții.²

¹ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

² Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.